

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

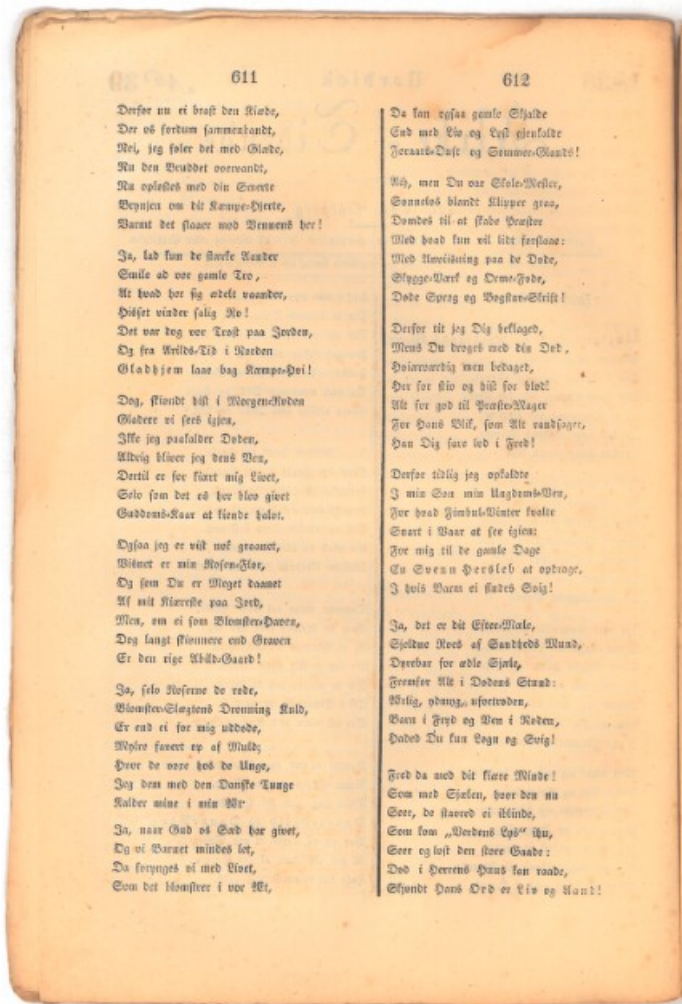
Titel: Udrag fra Professor Svann Hersleb

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 610. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_565-txt-shoot-idm214/facsimile.pdf (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Derfor nu ei brød den Kiæde,
Der os fortum sammenlænt,
Nei, jeg føler det med Glæde,
Nu den Væddet vorvandt,
Na opløst med din Søenst
Bespæn om de Kampes-Hjerte,
Barat det floer med Bussens her!

Ja, lad sun de fleste Vænder
Gaae ud vor gamle Tro,
At hvad der sig ædelst vander,
Difset viader salig No!
Det var dog vor Tæst paa Jorden,
Dy fra Kræds-Tid i Raaden
Olad jern laar bag Kampes-Pot!

Dag, standt til i Mørgens-Heden
Glædere vi seer igjen,
Iffe jeg paaalder Døden,
Althoi klæer jeg den Ven,
Dertil er for snart mig Væet,
Solo som det ed her blev giæet
Gaddens-Kaar at fiende Kæet.

Dylan jeg er vilk nok groonet,
Bittet er min Hofens-Glor,
Dy sem Du er Møget daamet
At vil Klævste paa Jæst,
Men, om ei som Blomstres-Bæder,
Dy langt flimmere end Groener
Et den rige Klæd-Gaard!

Ja, selo Jærerne de rede,
Blomstres-Glæstend Drenning Klæd,
Er end ei for mig uddede,
Næst forrest ey af Mæd;
Hver de osse led de Lange,
Dy den med den Danste Lunge
Kalter mine i mine Nr

Ja, naar Gud os Gud her giæet,
Dy vi Barat mindes her,
Da fornyes vi med Væet,
Som det blomstret i vor Nr,

Da fan ogsaa gamle Skjalde
Gad med Liv og Væst gjenfaldte
Jerns-Dæst og Sønnes-Gaard!

Na, men Du var Skole-Mester,
Sønnes blædt Klæper groe,
Dundes til at flæe Væster
Med hvad sun vil lide forstæde:
Med Hæsting paa de Dæde,
Slægtes-Væst og Dren-Gæde,
Dede Sværg og Væstres-Skrift!

Derfor til jeg Dig beslaget,
Men Du besag med de Dæ,
Hæsting men besaget,
Her for hio og vil for hio!
Alle for god til Pæstres-Væst
Her Gud Væst, som alle vandfæet,
Pan Dig fare led i Jæst!

Darfor til jeg oplæde
I min Son min Klæstres-Mæ,
Her hvad Jæstres-Væst
Sæst i Væst at se igjen:
Her mig til de gamle Dæde
Da Svæst Hæstres at oplæde,
I hio Væst ei hio Svæst!

Ja, det er dit Hæstres-Mæ,
Hæstres Mæst af Sæstres-Mæ,
Dæstres for æde Svæst,
Jærerne alle i Dæstres Sæst:
Hæstres, Hæstres, Hæstres,
Hæstres i Jæst og Væst i Hæstres,
Hæstres Du sin Svæst og Svæst!

Jæst da med dit Hæstres Mæ!
Som med Hæstres, her den nu
Hæstres, de Hæstres ei Hæstres,
Som som „Væstres Hæstres“ Hæstres,
Hæstres og led den Hæstres Svæst:
Dæstres i Hæstres Hæstres sen svæstres,
Hæstres Hæstres Dæstres er Liv og Hæstres!

